

איצרות התמישי"ר

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

י"ג באלול תשפ"ה | שבת קודש | גליון 165

פרשת כי תצא

סגן נגיד חכם בנידו שמואל שליט"א

שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת-הָאֵם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-
לָךְ לַמִּצְוָה יֵטֵב לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים

משולחן המלך
עמוד 3

זוהר על הפרשה
עמוד 8

שורפי קודש
עמוד 10

ההלכה היומית
עמוד 12

שאלות מבית הדין
עמוד 12

מדור הילדים
עמוד 14

דרכי הרשב"י
עמוד 15

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

החלקת נרות	שקיעה	יציאה	ד"ת
18:22	19:02	19:32	20:18
18:42	19:02	19:32	20:18
18:41	19:01	19:31	20:18
18:40	19:00	19:30	20:16

*כמתג ירושלים החלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הולולא דצד-יקוא

יום ראשון - ז' אלול

יד. רבי זכריה יונה | רבי יהושע מפאלק מקעפמנא | רבי יעקב מלול
ראב"ד זואן, תרפ"ח

יום שני - ח' אלול

טו. רבי משה פיטוסי מרביני תונס, תרכ"ו | רבי נחמן בטיטו הראשון
לציון, תרע"ה | רבי יוסף מרדכי הלוי אב"ד בי-ם, מח"ס וליוסף אמור
| רבי משה אלשקר, מח"ס שו"ת מחר"ם אלשקר

יום שלישי - ט' אלול

טז. רבי יצחק הכהן שפירא חותן מהר"ם מלובלין, שט"ב | רבי
מסעוד יונה אדרי, מח"ס שפת אמת עה"ת, תשכ"ח | רבי דוד
לעזי דנינו ממקובלי מרוקו, תש"מ | רבי יחיא שניאור תלמיד חבר
לבבא סאלי, תשנ"ד

יום רביעי - י' אלול

יז. רבי חיים בנבנישתי החב"ב, מח"ס כנסת הגדולה, תל"ג | רבי
משה ב"ר יעקב טולדינו | רבי חיים שמואל הכהן קונוורתי רבה של
טבריה | רבי משה בלעיש, מחכמי תונס, תרס"ט | רבי סאסי בן
חואתי כהן, מח"ס פרוכת המסך, תשל"א | רבי יעקב מכלוף ר"י
מושב זקנים טריפולי

יום חמישי - י"א אלול

יח. רבי עבדאללה סומך, מח"ס זכחי, תרמ"ט | רבי יהודה ליווא
ב"ר בצלאל, המהר"ל מפראג, מח"ס גבורות אורי על הש"ס, שס"ט

יום שישי - י"ב אלול

יט. רבי סלימאן מנחם מני בן רבי אליהו מני | רבי בכור אהרון
אלנקוה ראב"ד בירושלים | רבי אברהם שלמה זלמן צורף | רבי
אריה לייב מקוביצקי, מח"ס לב הארי, תש"ן | רבי חיים בנבנישתי
החב"ב, בעל כנסת הגדולה, תל"ג.

יום שבת - י"ג אלול

כ. רבי יוסף שלמה ב"ר יהודה ליב כהנמן ר"י פוניבז', תשכ"ט | רבי
אברהם שטרנהרץ מוקני חסידי בורסלב | רבי אליהו לאפאן, מח"ס
לב אליהו, תש"ל | רבי משה אריה פריינד, אב"ד העדה החרדית | רבי
אברהם מונסה, בעל פדה את אברהם, תשס"ח | רבי אליהו פרדס,
ראש מקובלי בית אל, תרל"ד.

מופדות המיישר

הידור מצווה

הכחשת לספרי תורה, תנ"ך
והחיות בפרקודי של מ"ד
שליט"א וכן כל ספרי מ"ד

שלוחה 5

לעריכת אזכרות

אזכרות צדקיים של אברכי
ורבני הישיבה כולל סעודת
ורבני תורה וקדוש כולל
הענין שישית אליהם
כראשונים

שלוחה 7 או כראשונים

פדיון נפש

ע"פ חקבלה עם
מטבעות מכסף טהור
הנערך מדי יום ע"י
מ"ד גדול המקובלים

שלוחה 3 או כראשונים

קביעת פגישה למ"ד

אך ורק ררך הטלפון | שלוחה 6
הצטור מביקש ככל לישון של בקשה
לא לדגעי ללא קביעת תור מראש

תיקון נפטרם

ע"י מניין אברכים באופן
פרטי ליקורח ללא שניות
נסיפים | שלוחה 7

כולל לאברכים מציינים חזקת אברך
לימוד התורה והקדושה להצלחת

בית הכנסת זמני חפילות ושיעורי תורה
שאל את הבט או היכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת
ספרים
ניתן להקדיש
לע"ז

חפילים לילדים
להכרת שמות
בלימוד התנ"ך
לילדים שלוחה 10

חלוקת ספרי
החזרה והימי
ללא עלות
שלוחה 4

לקבלת הלכה
היפית 2-3 דק'
של הלכות
יש לשלוח בקשה
במצאצא

בית הראה
שאלות אקטואליות
בהלכה
שלוחה 2

ישיבה גדולה
לחזורים
תפארת התורה
שלוחה נד

הכל בטלפון אורז:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4-בת-ים

טלפון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-3718129

צ"ח ישראל יוסף
054-655-4554

הכה של היצר הרע

ואז אומר ה'זוהר'- 'וכדין אתמסר בידה דבר נש, כמה דאתמר- 'זנתו השם אלוהיך בידך ושכית שבי'. יצר הרע נמסר בידו של האדם. ומה זה 'שכית שבי'? יצר הרע הוא מפתה את האדם לעשות עוונות, ובכך הוא חוטף לו 'ניצוצי קדושה'. הרי מה הוא מרוויח כשהוא מפתה את הכן אדם? אלא, **לכן אדם יש לו 'ניצוצי קדושה', וע"י העבירה הוא מוריד אותם לקליפה**, ועל ידי שהוא מוריד אותם לקליפה, אז יש חיות לס"א. אבל עכשיו כשהוא עוסק בתורה ועושה תשובה, 'שכית שבי', וכל ה'שכ' שלקחה ס"א ואותן האורות וניצוצי הקדושה, מתקיים בהם 'שכית שבי' והם חוזרים לצד הקדושה.

על זה אומר ה'זוהר'- 'אמר רבי שמעון, ויי על דא תחת עבד כי ימלוך ונכל כי ישבע לחם- זה יצר הרע. הוא 'עבד כי ימלוך' והוא מולך על היצר הטוב ופתאום נהיה בעל הבית אי וכו'. לכן צריך כוחות מיוחדים.

יצר הרע אין לו חופשה

ראינו בסוף הפרשה הקודמת 'כי תצא למלחמה על אויבך' ובא הכהן ואומר- 'מי האיש הירא ורך הלכב, ילך וישוב לביתו', וכן 'מי האיש אשר נטע כרם ולא חיללו', 'מי האיש אשר ארש אשה' וכן הלאה... יוצא שירדה התורה לסוף דעתו של האדם שהוא לא יכול לעמוד נגד יצר הרע, ולכן רק הצדיקים הגדולים נשארו בשדה המלחמה. ועליהם כתוב בפרשתנו 'וראית בשביה אשת יפת תואר'. 'ויספו השוטרים לדבר אל העם. מי האיש הירא מעבירות שבידו ילך וישוב לביתו', ואומרת על כך הגמרא- **אפילו אם אין בידו אלא עוון אחד קטן שדיבר בין הנחת תפילין של ראש לשל יד, חוזר הביתה**. עד כדי כך. אלה מלאכים, הם לא עושים עבירות, ובכל זאת התורה פה אומרת 'כי תצא למלחמה... וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאישה'. למה? כי ירדה התורה לסוף דעתו של האדם, שלא יכול לעמוד נגד יצר הרע ולכן התורה לו. אבל אלה כולם צדיקים, כולם מלאכים, ובכל זאת לא יכלו נגד יצר הרע. ואז מפה דבר נורא- יצר הרע לא מוותר לאף אחד. אדם אומר 'אני, איזה יצר הרע תבלש עליי? אני זקן... אני כל הזמן לומד תורה...'

משולחן המלך

עשיתי, אלא הכל בא מן השמיים והכל יודעים.

איך מנצחים את היצר הרע?

עכשיו הגענו לפרשת השבוע בעזרת השם, פרשת 'כי תצא למלחמה על אויבך' ונתנו השם אלוהיך בידך, ושכית שבי'. אומר ה'זוהר הקדוש'- 'כי

עונג שבת

תצא למלחמה על אויבך, דא איזהו יצר הרע, דאנן צריכין למיפק לקבלה במילין דאורייתא לקטרגא ליה. 'אויבך' זה יצר הרע, שאנחנו צריכים לצאת נגדו ולהילחם בו. ואיך נלחמים בו? הרי הוא 'אש'. אתה יודע איך תילחם בו? על ידי התורה שהיא אש. 'בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תכלין', 'פגע כך מנוול זה, מושכחו לבית המדרש. עם אכן, הוא נימוח. עם ברזל, מתפוצץ'. זה היצר הרע, כך תעשה לו. איך אתה תטפל בו? זה הצורה. תלמד תורה. כל כך יש כוח ביד התורה. למשל, טבע האבן הוא להתפוצץ, וטבע הברזל, שאתה ממים אותו. אבל התורה, יש לה כוח להפוך את הטבע- אם אכן הוא היצה"ר, הוא 'נימוח!'. מה, אכן נימוח? הרי דרכו להתפוצץ? אלא, לתורה יש כוח להפוך את הטבע. אם 'ברזל' שדרכו להיות נימוח, הוא מתפוצץ.

פנינים מסרים ומעשיות השונים לכל נפש הנערבים משולחן המלך פתוח שיעור הדף היומי שנפטר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'ערי ה"ר

מעלת לימוד בשבתות אלו

כל שעה שאדם לומד בשבת, זה שווה ערך 1000 שעות כימות החול. כך כותב בן איש חי בספרו בן 'איש חי'. אבל רבי שלום כוזנול שהיה מקובל אלוהי ותלמידו של רבי יאשיהו פינטו כותב, שכל שעה בשבת זה שנה! ואם זה לימוד זוהר וקבלה- 70 שנה. כל זה בשכחות רגילות. הרי ה'כן איש חי' כבודי 'אלול' היה הולך ומתבודד ואומר- למה אני מתבודד? כי כל שעה בשבילי זה כמו חודש. ועכשיו שבת של 'אלול' כל שעה של לימוד זה פי 1000 חודשים!

רואים כמה מעלה גדולה לשכחות הללו. היצר הרע לא נותן לכן אדם לחשוב על המצב שלו. צריך לעצור ולחשוב ולהתבונן מה קורה איתנו.

נודע מי הכחו...

סיימנו את הפרשה הקודמת עם 'עגלה ערופה', שאם נמצא חס ושלום שלא יהיה ולא יבוא - זה הרוב, ולא יודעים מי היכהו, אז באים זקני העיר ועורפים את העגלה בנחל איתן.

יש ספר הנקרא 'עיר מקלט', ושם הוא מביא את מה שכותב הרמב"ן, והביא את זה גם תלמידו של הרמב"ן- 'שמעתי מפי איש נאמן מקובל גדול שאין כמוות, שבעגלה היה נס גדול. אחרי כמה ימים שהעגלה נערה, יוצא ממנה תולעת גדולה, ואותה התולעת הולכת אחרי הרובצת והיא נדבקת בבגדים שלו, ומה שעושים להוציא את זה, אי אפשר. כל האנשים שואלים 'מה זו התולעת הזאת הגדולה? והדבר מתגלגל וכא לפני חכמים, והם יודעים מה זו התולעת הזאת, ותופסים אותו ומוסרים אותו לבית דין כדי שיטפלו ברובצת הזו.

אותו דבר כותב 'רכנו בחיי' על הפרשה שלנו- ושמעתי כי מנבלת גוף העגלה נעשית תולעת בדרך הטבע שהולך והורג את הרובצת איפה שהוא! וזה מ'שר הנחל', והיא מנפלאות סתרי הטבע. לכן אומר 'ואתה תבער דם הנק', אומר הגאון חיד"א שזה סופי תיבות 'רימה', כי הרימה היא מבטלת אותו.

רואים איך שכן אדם חושב הוא עשה איזה דבר ואף אחד לא יודע מכן. אך אין דבר כזה שלא יודעים מכן. לא יכול אדם לומר 'אני לא עשיתי, או כן

מפי מרן מרדכי גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור השבועי

דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

למי שמשים עצמו כשיריים. מי ששם עצמו כשיריים. זה נכון שהקב"ה נושא עוון, אבל למי שמעביר על מידותיו ועושה עצמו כשיריים.

הכה האמיתית של אבנר בן נר

כתוב ב'שמואל ב', כשנפטר שאול המלך הלך אבנר בן נר והמליך את 'איש כושת' בנו של שאול. דוד המלך מלך על יהודה וחברון, ואיש כושת מלך על כל שאר המקומות. אבנר בן נר שהיה שר הצבא של שאול, היה גיבור. ולא היה בעולם מי שיכול עליו כגבורה שלו.

הגמרא אומרת שבמדרש כתוב- מה הכוח של אבנר? ועונה- **אם יהיה לעולם יתה, אבנר יכול להחזיק את העולם, לתפוס את העולם ולזעזע את העולם.** כל כך הוא היה גיבור. כאשר דוד המלך לקח את החרב לשאול, הוא הלך להגיד לו 'מה אתה רודף אותי? אני הייתי על ירך ויכולתי להרוג אותך ולא הרגתי אותך'. כשהגיע לשם דוד היה שם אבנר בן נר שהיה ישר... דוד עבר בשקט ליד הרגליים של אבנר בן נר, ובאותו רגע בדיוק אבנר קיפל את הרגל שלו באמצע השינה. דוד נתפס לו בין הרגליים, והוא היה כל כך גיבור, שדוד המלך לא יכל להשתחרר לו מהרגל.

דוד התפלל לקדוש ברוך הוא, ומה עשה הקדוש ברוך הוא? שלח יתוש שעקץ את אבנר והוא הסיר את הרגל, והשתחרר דוד. אחרי שאבנר המליך את איש כושת שלא הלך בדרכים טובות, הוא בא בעלילה על אבנר. ראה אבנר שכך עשה, הלך אבנר ועשה שלום עם דוד ואמר לו 'אני אסייע לך בשלטון המלוכה על ישראל', ואמר לדוד 'רציתי לעשות חסד עם בן אדוני שאול איש כושת, אבל הוא לא הולך בדרכים טובות, ולכן כך בחר השם'. שמע את זה יואב בן צוריה שהיה לו כעס גדול על אבנר שהרג את אחיו עשהאל. רדף אותו והוא בא לאבנר מאחוריו ודקק אותו בחרב. אבנר בן נר היה שותת דם ויודע שעוד רגעים הוא הולך מן העולם. בכוחותיו האחרונים תפס את יואב בן צוריה בין הידיים שלו ויכול להרוג אותו. היו שמה חכמי ישראל שאמרו

. אלא, אל תאמין בעצמך עד יום מותך. האדם כל זמן שהוא חי הוא נתון לניסיונות, אין הכדל בין זקן, מבוגר או צעיר. יצר הרע עובד בכל הכוחות שלו ואין לו הפסקות והוא לא יוצא לחופש ול'בין הזמנים'.

נשק ליום הדין

אתם יודעים, שלא נדע מצרות... איך אנשים אפילו כמה זמן לפני 'שנכנסים באדמה', עדיין יש להם יצר הרע קשה. הרבה פעמים רואים אדם שעוד רגע הוא יודע שהוא 'הולך', והוא מדבר על כסף 'דיקח מכאן, תעביר לפה'. איפה הראש שלך??

לכן 'כי תצא למלחמה על אויבך'- זה מלחמת יצר הרע וזה לא סתם אלא זה אמיתי. יצר הרע מפתה את האדם במידות רעות- גאווה, כעס. וזה גם כן בעיה גדולה. צריך לתקן לתקן את המידות.

הגאון מוילנא מביא מה שאומר שלמה המלך 'החזק כמוסר אל תרף, נצריה כי היא חזק' - **כל מה שהארם חי, זה בשביל לשבור איזו 'מידה'.** יש עצה גדולה עכשיו ליום הדין- כתוב 'כל המעביר על מידותיו, מעבירים לו על כל פשעיו'. 'נושא עוון ועובר על פשע'- למי נושא עוון? למי ש'עובר על פשע'. אומר רש"י- אין מידת הדין מדרקת אלא על מי שמעבירים על מידותיהם. האדם יכול לנצח ביום הדין אם יעביר על מידותיו. זה התרופה ליום הדין. אדם פגע בו, עשה לו כו', ובכל זאת אם הנפגע יתנהג כאילו לא עשו לו, והולך ומנשק אותו, זה נשק חזק ליום הדין

למה לא התקבלה תפילת רבי אליעזר

הגמרא מספרת שפעם לא ירדו גשמים, ועשו עצרת תפילה. רבי אליעזר הגדול ירד לפני התיבה ולא

נענה, לא ירדו גשמים. ירד רבי עקיבא לפני התיבה, ומיד נענה. יצאה 'בת קול' מן השמיים ואמרה 'לא מפני שזה גדול מזה, אלא זה מעביר על מידותיו וזה לא מעביר'. מה, רבי אליעזר לא מעביר על מידותיו? איך אפשר לומר ככה על רבי אליעזר?

אלא, רבי אליעזר היה מתלמידי 'שמאי' שהדריך שלהם בעבודת השם זה 'מידת הדין' והיו מחמירים בהלכות. אבל רבי עקיבא היה מתלמידי 'בית הלל', שהדריך שלהם היה 'להעביר' ולהקל. לכן זה מידה כנגד מידה- רבי אליעזר הולך במידת הדין, נלך איתך גם במידת הדין ולא מתקבלת התפילה. אבל רבי עקיבא עושה לפנים משורת הדין.

הסיבה שרב הונא לא מת...

הגמרא אומרת במסכת ראש השנה- רב הונא היה חולה במצב קשה. בא אצלו רב פפא לבקר אותו. רב פפא היה בקיא והיה יודע שהרגעים שלו ספורים. אמר לבני הבית 'תכינו לו צידה לדרך, תכינו תכריכים, הוא נוסע תכף למעלה'. לבסוף נתרפא רב הונא. הייתה לו כושה גדולה לרב פפא. אותה הודעת שרב הונא הולך לבית עולמו וטעית. אמר לו רב פפא 'אין לך מה להתבייש', כי כאמת הוא צודק, כי נקנסה עליו מיתה והוא כבר עלה לבית דין של מעלה. אבל בא הקדוש ברוך הוא ואמר 'כיוון שהוא מעביר על מידותיו, תותירו לו, אל תדקדקו איתו ותנו לו עוד לחיות'.

אמר רב אחא בר חנינא- 'אליה וקץ בה'- 'לשארית נחלתו' ולא לכל נחלתו. כלומר, **למי נושא עוון?**

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

התיקון הנפטרם בערב ראש השנה

תיקון הנפטרם וזו תיקון שעשים עבור נשמת הנפטר,
כדי לזכות ולחננו בעלמות העליונים ולהעלותו מדרגה שבה הוא נמצא.

המקור לכך: מגדולי המקובלים רבי יהודה פתיה זצ"ל חל"צ בשפר הקדוש 'מנחת יהודה':

"אם היושבים רצונם לעשות נחת רוח לבית, להושיעו ולהצילו מכף הקלע ומדינת של גיהנם, שהוא נידון בהם, אין שום אופן, כי אם לשפץ שוח ופתילה בפני מלכו של עולם בעד הכת החוא. וייקבצו עשרה אנשים כשרים וידעו ספר ויעשו למת סדר תיקון..."

והתיקון זה מועיל מאד לנשמות הנפטרם
להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהנום"

התיקון יערך ביום ראשון כ"ח אלול תשפ"ה ערב ראש השנה
בהיכל ישיבתנו הקדושה

למסירת שמות 03-5520004 שלווחה 7

למסירת שמות
באותו הישיבה

משולחן המלך

לו 'אבנר, אם אתה הורג אותו, אין שר צבא לעם ישראל. מה יהיה עם ישראל?' עשה אבנר חשבון ופתח את הידיים שלו ושיחרר אותו. הוא יכל לנקום את נקמת עצמו בגלל שהוא הרג אותו ושפך את דמו. אך זה תלמיד חכם בעל מידות טובות שאמר 'לא, אני לא אוזק לעם ישראל. למרות שהרג, נעביר על מידותינו'. איזה גדלות. איך היה להם את הכוח האדיר הזה? זה פלא פלאות.

האויב הרוחני שמפתה את האדם. זה יצרו של אדם שמתגבר עליו בכל יום. ואם לא שהקדוש ברוך הוא עוזר לו, לא יכול עליו. יצר הרע זה כמו זכוכ של עוזב את האדם, והזכוכ מלא עיניים ורואה מכל הצדדים. גם השטן כולו מלא עיניים, ואומרים שכרגע שהוא רואה בן אדם שעשה עבירה, ישר שולח 'פקס' למעלה על המקום, וישר זה הולך אוטומט, ומכניס את זה לתיקיה של אותו אדם. ויש לו לשון חלקלקות ומראה לאדם שהכל לטובתו, ואומר לו 'מחר... מחר...' זה יצר הרע. השם יזכה אותנו להתגבר על יצר הרע.

בזכות מי נפתחו שערי הקודש

דוד המלך זכה לנצח את היצור, כמו שהוא אומר ב'תהילים' - 'זליכי חלל בקרבי', 'חללי מיצר הרע. הוא לא התייאש, הוא נלחם בו בכל הכוחות. אחרי המעשה של בת שבע, דוד המלך חלה ו- 20 שנה שכב חולה על המיטה. היו מכישים אותו אנשים, באים מהחלונות וצועקים לו 'דוד, אתה חטאת עם בת שבע, איר לך'. והוא היה זועק 'ריבנו של עולם, תחזק אותי. שלא יגידו שנהיית חולה בגלל העוונות'. הקדוש ברוך הוא שמע את תפלתו והקים אותו מחוליו אחרי 20 שנה, ונהיה בריא. אמר לו הקדוש ברוך הוא 'אל תדאג. עוד אני אודיע לכולם שאתה צדיק'. ומתי הודיע את זה הקדוש ברוך הוא? אחרי שנפטר דוד המלך ומלך שלמה בנו. שלמה המלך בנה את בית המקדש ורצה להכניס את 'ארון הברית' לקודש הקודשים, אך דבקו השערים זה בזה ולא נפתחו. שלמה המלך התפלל כ"ד רגנות, ולא נענה. עד שאמר 'זוכרה לדוד', ונענה.

למי היו פנים שחורות

אומר המדרש - שלמה הלך לקבר אביו, פתח את

ריקוד של מידות

ר' יחיאל מיכל תלמיד הכעש'ט היה עני מרוד. היה לו בירושה תפילין שקיבל שהשווי שלהם היה כמו עשרה בתים של היום.

אשתו כל הזמן הייתה אומרת לו 'ר' יחיאל, אין אוכל לילדים ואין מה לאכול בבית. תמכור את התפילין ותקנה לך תפילין הכי מהודרות אך רגילות, ואנחנו נתפרנס בכסף הזה ונחזק את הילדים. ענה לה 'לא'.

שנה אחת היה חסר אתרוג בעיירה. אדם אחד הגיע אל ר' יחיאל עם אתרוג מהודר בשיא היופי. ביקש ר' יחיאל שהאיש ימכור לו את האתרוג, אך האיש לא הסכים רק בתנאי שיביא לו כתמורה את התפילין היקרות. חשב ר' יחיאל, ולבסוף נתן לו את התפילין ולקח כתמורה את האתרוג. רואים איזה חכימות למצוות יש לצדיק הזה.

לקח את האתרוג והתחיל לרקוד משמחה בבית. אשתו שאלה 'מאיפה כסף לאתרוג?' אמר לה 'נתתי את התפילין ולקחתי את זה...'

כשהיא שמעה זאת לקחה את האתרוג וזרקה אותו ונשכר לו הפיטם והאתרוג נפסל. מה עשה ר' יחיאל? התחיל לרקוד מתוך שמחה. שאלו אותו 'מה קרה לך?' ענה 'מה אתם רוצים?', גם הפסדתי את התפילין וגם את האתרוג, וגם אכעס? זה עבודה על המידות.

הפקס של יצר הרע

'כי תצא למלחמה על אויבך' - אומר החוזה - זה

המכות שקיבל רב סעדיה גאון

רב סעדיה גאון יום אחד התארח באיזה 'בית כנסת', ואומנם שמעו כולם על רב סעדיה, אך לא ראו את פניו ולא היו מכירים אותו בפנים. אחד מבית הכנסת לקח אותו אורח אצלו וקיבל אותו בכבוד גדול ונתן לו לאכול בכלים של זהב, בכלי פאר. במוצאי שבת נעלמו בבית של העשיר שתי כוסות זהב. האורחים כבר יצאו לדרך. בא שליח של העשיר ואמר לו 'תחזור, לקחו לנו כוסות מזהב'. אומר לו 'אנחנו לא לקחנו'.

הביאו שוטר שאמר 'אף אחד לא היה אצלו בבית רק אתם'. מה עשה השוטר? נתן מכות לרב סעדיה גאון והצליף בו. אמר 'אני לא לקחתי'. אם היה אומר שהוא רב סעדיה גאון, על המקום היו עוזבים אותו. אבל לא רצה להשתמש בכתדה של תורה. כשהוא מצליף בו, עמד שם השמש של הרב סעדיה גאון ואמר לו 'אני אגלה' (כי הרב סעדיה גאון אמר לו לא לגלות מיהו). 'כבוד הרב, אני אגלה' הם בינתיים לא מכינים והם חושבים שהוא מתכוון 'אני אגלה איפה הכוסות? והשוטר מריבין לו ומעלה את עוצמת המכות. אמר לו 'אל תגלה...'

היה גם שבדיוק מצאו את הכוסות באשפה, ואז העשיר רץ ואמר לשוטר שזה לא הוא. אמר לו 'תמחל לי'. אמר לו 'זה בסדר, אני מבין אותך. אתה לא עשית לי כלום. זה הקדוש ברוך הוא עשה לי כפרת עוונות. אתה היית בסדר גמור'. והרב בקושי היה נושם מהמכות שקיבל. זה 'המעביר על מידותיו'.

מוסדות המיש"ר תכ"ץ
פ"נס יום

היום יום חגיגי כי כאן התקשר
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

ריקוד פלוני

היקדש ע"י הרב פלוני אלמוני הי"ד שיזכה לשפנה ברכה
העליה פרנסה טובה ובשפע, נחת ושמחה בריאת איתנו,
אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים וכל מילד רעוטב אבן

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מ"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו

רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמדם ויחייהם בבריות
ושובע שמחות אמן

משולחן המלך

לכן רצה לעבור דירה ולהיות שכן של אימא שלו. בא לשכן שגר ממול ואמר לו 'אולי אתה מוכן למכור לי את הבית כי אני רוצה לעזור לאימא שלי?' אמר 'לעולם לא!'.

אומר 'תשמע, כמה זה עולה? אתך לך כפול. כסף יש לי, אבל אני רוצה להיות ליד אימא ורוצה לקיים כיבוד אב ואם'. אומר 'לא'. איך עכשיו הוא יכבש אותו? עלה לו רעיון. בא לשכן ואומר 'אתה לא רוצה למכור לי את הבית?' אומר 'לא'. אומר 'תמכור לי רק מקום למסמר. אני רוצה לשים לפעמים דברים ואני אתלה עליו איזה משהו לאימא, וזה הכל...! אמר 'אני לא רוצה'. אמר 'תשמע, אני אתך לך 10,000 דולר על מסמר'. ענה 'כן, לא', אמר '20,000!'. אחרי ויכוח, בסוף נתן לו 30,000.

התנאים לקניית המסמר

אמר לו זה בתנאי ש'כל פעם שאני רוצה, אני אוכל לבוא לדפוק ולחייב, ואפילו לפעמים צריך באמצע הלילה'. אמר השכן 'בשביל 30,000 דולר הכל בסדר...'.

וגם אומר לו 'תשמע, עוד דבר... אל תיגע כמה שיש לי בשקית. אני לא מרשה לך להסתכל. אני שם שקית, ואל תסתכל בפנים. אם אתה מסתכל, זה קנס של 200,000 דולר'. אמר 'אין בעיה, לא מסתכל מה אכפת לי מזה'.

ראש של כבש בשקית...

בקיצור קנה את זה ושילם לו 30,000, ועשו חוזה. ובאמת הוא לא בא לשם רק אחרי חודש. וכך פעם אחת לחודש או אחרי חודשיים שלוש בא עוד פעם. ואז התחיל לבוא באמצע הלילה ואמר 'תשמע, תראה, יש לי איזה בגד ואני חייב רגע אחת לתלות אותו...! אחרי שבוע עוד הפעם בא בשניים בלילה. **יום אחד בא באמצע היום והביא איתו ראש של כבש... אמר 'זה לראש ראש השנה'.** השאיר את זה בתוך השקית, אבל הוא לא בא לקחת את זה, ואוי ואבוי היה רחוק... ומתחיל לעלות תולעים וחובכים. מוחכים לכן אדם שייקח את זה, כי אסור לו לגעת בזה כי יש 200 אלף דולר קנס. לא ידע מה לעשות. אמר 'מה זה, התחתנו עם המסמר הזה? מה קורה פה?', אמר

הקבר ואמר לו 'אבא, אבא, בוא איתי, בוא איתי. אני מתבייש בנשיה גדולה, לא נפתח הדיכא'. קם דוד מהקבר, לבש בגדי מלכות, וכל העולם רואה את דוד קם מקברו, וכולם באו מסביב. ואז נפתחו השערים, וכל המלאכים היו שרים לכבוד דוד. ונהפכו פניהם של שונאי דוד שחזר כשולי קדירה. ואומר המדרש, שלא חזר להם הצבע לעולם! הפנים שלהם נשאר שחורות.

לכן, כל האומר - דוד חטא, אינו אלא טועה, כי אין לו בכלל יצר, כי הוא רמס אותו והרג אותו לגמרי. וזה הכוח של 'כי תצא למלחמה על אויבך'.

צא למלחמה-וה' ימשיך

'ושבית שכיו' - איך תשבה את שכיו ותנצח את היצה'ד? על ידי התורה של שכי' - 'שמעון בר יוחאי'. כי היצה'ד לקח בשבי הרבה כוחות קדושה, כי בגלל שאדם חוטא, אז הכוחות של הקדושה הולכים ליצר הרע.

אדם אומר לעצמו 'איך אני אצא למלחמה?' והוא חושש. אומרת לו התורה - 'אתה תצא ותתחיל, והקדוש ברוך הוא ימשיך'. אל תפחד. אבל תתחיל את המלחמה ותצא, ואני גומר לך. כך אומר הקב"ה. כמו שאמרנו רבותינו 'פיתחו לי פתח כפתחו של מוחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם'.

מסמר ב30.000 דולר

הבעל שם טוב מביא מעשה באדם אחד שאביו נפטר ואימא שלו נשארה לבדה. הבן היה מאוד אוהב את אימו, עושה לה כיבוד אב ואם, בא כל יום אליה מטפל בה, עוזר לה. אבל היה קשה לו לבוא מרחוק.

צדיק באמונתו ויחיה

דיבורים קדושים בענייני 'אמונה'
מאת הרב יוסף עברלח שליט"א
מאגרי המוסדות

למה לחכות לייסורים בשביל להתעורר

רואים דבר זה ביום יום שעם ישראל פתאים בצורה כל עם ישראל לוקחים קבלות, עושים קווים מיוחדים לצניעות, וכדומה, אולם אם נתבונן מפני מה באים צרות לעם ישראל, מפני מה זה אלפיים שנה אנו בגלות? שנה רודפת שנה ויהודים נהרגים בדם קר, האונות כל יום, המלחמה הנוצרה המכלה עקב, כמה נפטרים יש ביום, כמה ילדים לא בריאים, כמה גידושין, עד מתי? כמה כבר אפשר? השאלה הזאת מופנית אלינו אנו צריכים לשאול את עצמנו מתי נתעורר? מתי נתחיל לקחת את המושכות בידים ולחייב שכל המאורעות הקדוה לנו ביום יום, מעשינו הם אלה שגרמו לצרות הללו לקרות, אם אדם ישאל מה זה קשור אלי מה שקורה עכשיו ליהודי בתל אביב? או מה קשור למעשים שלי יהודי שגרצח בשטחים? הגמ' (יומא פ:) ענה על כך 'בשביל יחיד שעשה תשובה מוחלים לו וכלל העולם כולו'. כמה חזק הכוח של יחיד, שבוה שהוא מתנחל בכוח זה שפועל על כל כדור הארץ, מכאן נלמד כמה אחריות רבה מוטלת עלינו, ולא לחכות לחסוף מכות בשביל להתעורר והרי בידנו להתעורר קודם ולמנוע מאסון זה לקרות. **היה פעם יהודי במגדל גורד שחקים** משרדו היה ממוקם בקומה שלשים, והיה הפסקת חשמל בכל הבניין, אותו אדם ניסה לפתוח את דלתו ולחייב את לא הצליח כיוון שדלתו הייתה חשמלית, פתח את החלק וניסה לחזק שיבואו לעזור לו, מפני שלא ידע כמה זמן יהיה תקוע שמה, ולא היה לו פלאשן זמן, אך לשווא אין קול ואין עונה, חשב על עצמו, התחיל לזרוק לכיוון מטה שטרות של מאה דולר בתקווה שירימו את הראש לדאוג מי הוא המחלק כסף, אך כל אדם שעבר וקיבל על ראשו שטר של מאה דולר שמח מאוד על המציאה ולא הרם את הראש לדאוג מי הוא הזורק את השטרות, אט אט נגמרו לו השטרות, חיפש מה לזרוק ומצא אבנים וכיוצא, וזק סלע קטן נפל לאדם על הראש, ישר אדם זה הרם את הראש לדאוג מי הוא זה אשר משליך אבנים מלמעלה, והזמן משטרה, ובתוצאה מזה עלו אליו ושיחררו אותו ממשדרו, כך גם אנו, השם יתברך כל כך מיטיב עימו עד אין סוף, אך מחכה מאיתנו שנירים את הראש ונראה מי הוא הנותן לנו את כל המתנות הללו, אך השם יתברך לא מקבל תוכה מאיתנו, עד שהוא משליך עלינו איזה אבן קטנה, דהיינו איזה ניסיון לפגוע או איזה חשש למחלה והאדם רץ מבדיקות לבדיקות, כל זה כדי לעזור שיחבטו מי הוא אמר ויהי, אך אם האדם למרות כל זה אינו מרים את הראש להתבונן מה מגמות בזה העולם החולי, נותן השם יתברך מכה יותר כבדה, מחלה באמת או פגיע אמיתית, אבל למה לחכות לכל זה, ורק אז להרים את הראש, יש לנו עכשיו ימים כל כך מותקנים ימים של חודש הרחמים והסליחות ימים שכל המירות תלויות ועומדות, ובידנו לשנות הכול, על כן אנו צריכים להתעורר ולקחת את המושכות בידנו,

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להצטרפות במייל:
שלוח מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"
<< להפצת העלון:
בבית הכנסת שלכם:
צור קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מיוחד התנהגות ודרכים ברכי
התעלות "נתיבות טובות" והנהגות דרך
אין מאת הרב משה אהרן זאנץ
שליט"א
מאבני המוסדות

פתחו לי פתח

בכל דבר האדם צריך שהקב"ה יהיה בעזרו,
ובכלייה כלום לא אפשרי.

מה שמוטל על האדם הוא להתפלל, ולדעות, ולא
פחות להשתדל, לקפץ למים וד' יעזור. והוא בכל
דבר ובעיקר ברוחניות.

ולענייננו זמנים אלו שאנו נמצאים בהם, זמני
רחמים וסליחות, זמנים שבהם ביותר עלינו
לפשפש במעשינו לדאות מה המעשים אשר
ישרים ונאים ובהם להמשיך ולהתחזק, ומהם
המעשים שאינם ראויים שאנו טועים בהם, ומהם
לכרות ולהשתדל להקדם ביותר.

ובמעשים הטובים שעלינו להתמיד, עלינו מוטלת
החובה לכוונתם, אם יש בהם כוונות לא רצויות וגם
שהמעשים הטובים עצמם יהיו כמה שיותר זכים
וטוהרים [כידוע אלו דברי ה"מסילות ישרים"
לפשפש ולמשמש, והוא כל השנה וביותר בימים
אלו].

לפעמים יש לאדם קושי מסוים, והוא חושב
שהדבר גדול עליו, האם אני יכול? האם אני
מסוגל? זה יכול להיות הרגל רע שהאדם רוצה
לעקור, ולחופך מטרה ושאיפה רוחנית שהאדם
שואף אליה וזולל עליה שנים ואומר הוא לעצמו
"זה לא אפשרי", זה קשה מדי."

על האדם לדעת שעליו מוטלת ההשתדלות
וכשהוא יתחיל ויתאמץ הקב"ה יעזור לו, ויפתח לו
את הדרך העולה במסילה בית אל.

וכבר אמרו חז"ל (שיר השירים רבה, פ"ה, פ"ב) על
הפסוק: "אני ישנה ולבי ער, קול דודי דופק, פתחי
לי אחותי, רעיתי, יונתי, תמותי, שראשי נמלא טל
קוצותי רסיסי לילה".

רבי ייסא אמר: אמר הקב"ה לישראל: **בני, פתחו
לי פתח אחר של תשובה – כחודש של מחט, ואני
פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרונות נכנסות
בו.**

ומובא במסכת יומא (ל"ט, ע"א) תנו רבנן,
"והתקדש, והייתם קדושים", אדם מקדש עצמו
מעט – מקדשין אותו הרבה, מלמטה – מקדשין
אותו מלמעלה, בעולם הזה – מקדשין אותו
בעולם הבא.

וביותר בהקשר לפרשתנו – כי תצא, "כי תצא
למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלהיך בידך",
דרשו רבותינו פסוק זה על מלחמת היצר הרע –
המלחמה האמיתית.

"כי תצא למלחמה על אויבך" – כאשר תצא
להילחם ביצר הרע, "ונתנו ה' אלהיך בידך"
– ה' יתן לך להכניעו, אבל עליך מוטלת החובה
לצאת ולהילחם, והתורה מבטיחה לך: אותה תצנח.

אל תשכח עליך החובה להילחם, ובע"ה אתה
תנצח!

משולחן המלך

מכסף, מנחושת שהיה מבריק, והם היו עומדים
ורואים במראות הצובאות את עצמם. אבל
כשמתכלים במים, חייבים להתכופף. היה אומר
האדמו"ר מ'בעלז' – כשאדם מסתכל במים, הוא
חייב להתכופף. גם בשביל לאהוב את חברו, חייב
להתכופף ולכופף את הגאווה שלו. זה העבודה של
חודש 'אלול'.

לא מסתכלים על גוש...

רבי מרדכי ארם צובא סיפר, ש'בארצות הברית'
נעמד איזה אדם ליד ביתן של אשפה והיה לבוש
מכנסיים קרועות וחליפה בלויה, וחבש על הראש
איזה 'כרטי' אחד, והאיש הוציא מהתיק שלו כינור
ישן נושן והיה מנגן ניגונים יפים והיה רוצה נדבות,
ואנשים בקושי היו נותנים לו. עוברים שם אלפים,
ולא כל כך מסתכלים עליו.

מוקד אחד התברר שזה היה 'מחקר', כאשר בצד עמד
אדם נוסף וכתב כמה אנשים עברו במשך 45 דקות
בעוד המנגן מנגן, ובאמת עברו 1900 בערך אנשים,
ורובם לא הסתכלו לכיוונו, ומעט הסתכלו וזרקו לו
איזה 10 'סנט' והמשיכו... היו מעט נדיבים שזרקו לו
10 דולר. רק ילד אחד היה שהתחנן שרוצה לראות
את הנגן הזה, ואימא שלו משכה אותו בלי סבלנות.
אחר 45 דקות הוא קיפל את הציוד שלו, וכמה כסף
היה לו? 12 דולר. אך בעצם, האיש הזה היה הנגן
היהודי הקלאסי 'ג'וש בלי', שנחשב לאחד הכנרים
הגדולים בעולם. בהופעות שלו, כל דקה הוא מרוויח
1000 דולר, והכינור שלו הישן היה יחיד מסוגו
בעולם וייצרו אותו בשנת 1713, והשווי שלו מעורר
ב- 5 מיליון דולר! אבל אף אחד לא הסתכל עליו
ברחוב...

לו 'תיקח את הכסף שלך ותלך' אמר 'אין דבר כזה.
אני מוכר את זה רק בחצי מיליון דולר...! בסוף הוציא
להם את הנשמה כל פעם עם עוד משהו ולא היה להם
ברירה והיו חייבים למכור לו את הבית...

וככה הוא קנה את הבית. יצר הרע עובד אותו דבר.
יצר הרע אומר 'תן לי רק מסמר', ובתחילה זה קטן
ואחר כך זה גדול. מה שעושים, לא גומרים אותו.
ממשיך עם עוד דבר ועוד דבר. ככה יצר הרע עובד.

'תרגיש תמיד חסר'

מי שזוכה להתגבר עכשיו כמו אריה בחודש הזה,
יש לו כוח אדיר והוא זוכה בגדול. צריך לדעת שאין
דבר שעומד נגד תשובה. אחד הדברים שאדם יעשה
אותם והוא יכול לעשות זה 'תועבת השם כל גבהה
לכ'. הגאווה זה דבר הכי מאוס. התורה אומרת 'ולא
תביא תועבה אל ביתך' צריך האדם להיות עניו.

היה אומר בעל חידושי הרי"ם- דע כי 'השם הוא
האלוהים, הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו'.
הפסוק כותב 'ולא ב-א' אבל קוראים 'ולא ב-ו'. זה
כתוב הוא עשנו ולא אנחנו ב-א', ואנחנו קוראים
את זה ב-ו' (לו עשנו). למעשה שניהם אמת- **אדם
שמרגיש בליבו ובעצמו 'שלא אנחנו', שאני
לא כלום, מי אני? ב-א', אז באמת יתקיים בו 'לו
אנחנו ב-ו'.** ככה זה הולך. ולכן זה רמז באותיות
'אלול', כי אותיות 'אלול' זה 'אל' 'ול' זה גם בניו
מ-'לא' וגם 'לו'. אם האדם מחשיב עצמו כ- לא',
אז הוא 'לו' כלומר לקדוש ברוך הוא. אם כן, עיקר
העבודה היא שרגיש שאנחנו חסרים ולא שווים.
באמת, אם האדם מתכוון בעצמו, מגלה שהוא חסר
הרבה.

תכופף את הגאווה שלך

האדמו"ר מ'בעלז' שהשם יתן לו רפואה שלמה
רבי יששכר דב בן מרים, האבות שלו דרשו על
הפסוק- 'כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם'.
הפשט- כמו שאדם מכיב במים, אם הוא יחיד, הם
מחייכים אליו. ואיך שאדם מראה להם, ככה הם
מראים לו.

בבית המקדש היה 'מראות צובאות', והיו לוחות

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות
ימיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, כישיבת המייסד רח' אורט ישראל 4, בת ים
17:40 תפילות ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותנלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהבנה ובהנאה

שתיה קלה וחמה
לרוחות הלומדים

זוהר על הפרשה

האויב הגדול הוא היצר הרע והמלחמה כנגדו זה עסק התורה

(זוהר חדש כי תצא דף עב ע"א) כי תצא למלחמה על איביך, דא איהו יצר הרע והו יצה"ל. דאנן צריכין למפק לקבליה במלין דאורייתא ולקטרגא ליה שאנתו צריכים לצאת כנגדו בדברי תורה, וללחום בו ע"ל לימוד התורה כמ"ש (קידושין ל ע"ב) בראתי יצה"ל בראתי לו תורה תבלין, וכדין יתמסר בידא דבר נש כמה דאתמר, ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שביו ואו יצה"ל ימסר בידו של האדם, כמו שנאמר ונתנו ה' אלהיך בידך ואז תזכה שכל מה ששבה וחספס היצה"ל בעונותיך, עתה תקח ממנו בחזרה.

ר' שמעון מתאונן שהיצר הרע מושל על היצר הטוב

אמר רבי שמעון, ווי על דא, ווי על דא, (משל לכב) תחת עבד כי ימלוד ונבל כי ישבע לחם. דהא יצר הטוב אשתכא בידיה, ואיהו מלך עליה אר"ש אוי על זה אוי על זה שהיצר"ד שהוא עבד מולך עלינו והוא לא דאוי כלל למלכה, ואיש נבזה ועשיר כי ישבע לחם שהרי יצר הטוב נשבה בידו של העבד היצה"ל והיצר"ד מולך עליו.

אשת יפת תואר היא הנשמה הנלחמת תמיד עם הסט"א

אשת יפת תואר, דא היא נשמתא. כמה דאת אמר, (שם לא ל) אשה יראת ה' היא תתהלל זו היא הנשמה כמו שנאמר אשה יראת ה' הנשמה נקראת יראת ה' אותה צריך להלל ולשבח בתורה ובמצוות. דהא בכל יומא ויומא, אנון סיען ומנהיגין דנשמתין, ואנון סיען ומנהיגין דיצר הרע שהרי בכל יום ויום אותם החבורות והמנהיגים של הנשמות שהם היצה"ש והמלאכים שעמו ואותם חבורות ומנהיגים של היצר הרע והמלאכים שעמו, אנון בקטרוגא תדידא. מקטרגין אליו באליו, וכל שיפין דגופא כצערא בינייהו, בין נשמתא ובין יצר הרע אלה המתנות של צד הקדושה וצד הס"א נלחמים תמיד אלה באלה וכל האברים של הגוף כצער ביניהם, בין הנשמה ובין היצה"ל.

ע"י התשובה מחזירים את הנשמה לטף

והבאתה אל תוך ביתך, דאתתרת מתמן, (שם ל

בגין דא יפקון מן

שאז הוא זמן התשובה ועת רצון היות שע"י החטאים מגלים את ערות הקב"ה שהוא ו"ק דו"א אביה של הנשמה, וערות התורה שבע"פ שהיא המלכות. כמה דאת אמר, (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה. ועל דא אמר דוד (תהלים קט קלו), פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך שתי תורות שככתב ושבע"פ, אלא הלכו אחר מראה עיניהם.

והו"ו ישראל רחיקין ממלכא כל ההוא זמנא. עד יומא דכפודי, דנחית משה מן סודא, והו"ו ישראל בתעניתא כל ההוא יומא והו"ו עם ישראל רחוקים מן הקב"ה כל אותו הזמן, מראש חודש אלול עד יום הכפורים. שאז ירד משה מהר סיני והו"ו ישראל בתעניתא כל אותו היום. וכדין אתרבק מלכא במטרוניתא ואז התייחד המלך עם המלכה. כמה דאת אמר כמו שנאמר, ואחר כן תבוא אליה ובעלתה ויהיתה לך לאשה שהוא רומז על היחוד העליון.

כמה בני אדם אטומי לב ועיניהם סגורות שמפחדים מבני אדם ולא מפחדים מהקב"ה

(בראשית סח ע"א) רבי חייתא פתח ואמר (ירמיה כג, כד) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה. כמה אנון בני נשא אטימי לבא וסתימי עיניו כמה הם בני האדם אטומי לב וסותמי עיניהם, דלא משגיחין ולא ידעין ביקרא דמאריהון שלא משגיחים ולא יודעים בכבוד אדוניהם, שמפחדים מבני אדם ולא מפחדים מהקב"ה, דכתיב ביה שכתוב בו בקב"ה (שם) הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. היך בעון בני נשא לאסתתרא מחובבייהו ואם כך איך רוצים בני אדם להסתתר מעונם ואמרי, ואומרים (ישעיה כט, ט) מי ראנו ומי ידענו מי דאזא אותנו ומי יודע ממעשינו, וטרמים לעצמם לדרת לקליפה. וכתיב, (שם) והיה כמחשך מעשיהם שהחושך הוא מדור הקליפה. לאן יתטפדון מקמיה לחיק יסתתרו מלפני ה' יתברך.

אם יסתר איש במסתרים - משל למה הדבר דומה

למלכא דבנה פלטריין משל למלך שכנה ארמון שהוא עולם העליון, ועבד תחות ארעא טמירין פצירין ועשה תחת הארמון מתבואים וחפירות. ליומין מרדו בני פלטריין במלכא לימים מרדו בני הארמון במלך, אסתר עלייהו מלכא בנייסי (אצער) הקוף עליהם המלך בחולותיו. מה עבדו מה עשו, עאלו וטמירו גרמיהו תחות נוקבי פסידין נכנסו והטמינו עצמם תחת המחבואות והחפירות. אמר מלכא אנא עבדית לון אמר המלך אני עשית את המחבואות הללו ואני מכיר כל מקום ומקום, ומקמאי אתון כעאן לאתטמרא ומלפני אתם רוצים להסתתר, דהא הוא דכתיב והו שכתוב אם יסתר איש במסתרים ואני לא

ושפחה כי תירש גברתה. וכבר אוקימנא מלין ותביא את הנשמה ותחזיר אותה אל הגוף שנתגרשה משם בעונותיך, ועתה שתחזור בתשובה תשוב ה' שהיא הנשמה אל גופך וגרם שהשפחה שהיא הקליפה תירש ח"ו את גבירתה. שהיא הנשמה וכבר ביארנו הדברים.

וגלחה את ראשה ומה שכתוב וגלחה את ראשה כוונתו שתסיר מהראש את המחשבות הרעות, כמו שכתוב ועשית מעקה לגנן, מעקה ר"ת ה'דודי ע'כירה ק'שים מ'עכירה, ועשתה את צפרניה הצפורניים שוק המותרות, דהיינו שתתרחק מן המותרות, ותדכי מההוא זומא דאטיל בה נחש ותטהר הנשמה מאותה הוזהמה שהטיל והכניס בה הנחש.

והסירה את שמלת שביה, מאנון כסו דמסאכא וזינין בישין, מחוכא דעגלא פי' שתסיר הנשמה מאותם לבושים של טומאה וימיני בגדים סרוחים שנתלכשה בהם הנשמה ע"י חטא העגל. דהא בקרמיתא הו"א להו לבושי קודשא, דקבילו בטורא דסיני. וכד עבדו ית עגלא, אערו מנייהו אנון לבושי יקר שהרי בתחלה היו לעם ישראל מלבושים קדושים שקבלו בהר סיני וכאשר עשו את העגל חסדו מהם אותם לבושי כבוד, דכתיב שנאמר (שמות לג ז) ויתגללו בני ישראל את עדים מהר חורב ובמקומם נתלכשו במלבושי טומאה. ומאז עלינו להשתדל בתורה ובמצוות כדי להסיר את הבגדים הצואים הללו.

חודש אלול הוא זמן של כביה ותשובה

ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, דא היא ירחא דאלול ובוכה הנשמה הזאת לפני הקב"ה והשכינה, חודש ימים על עונותיה זהו חודש אלול, דביה סליק משה לטורא, למכעי רחמין קמי קודשא בריך הוא, בגין דישתביק לישראל על דעגלא שבו עלה משה להר סיני מל' באב ארבעים יום עד יוה"כ לבקש רחמים לפני הקב"ה (חובא) בשביל שיכופר לעם ישראל חטא העגל, ואז כיום הכפורים אמר לו הקב"ה סלחתי כדברך. ובגין דא, ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, בגין דגלי ערייתא דקודשא בריך הוא וערייתא דאורייתא ובשביל זה ובכתה חודש ימים של אלול

זוהר על הפרשה

השלם, **ברא תשובה** שהיא כבינה העליונה. **אמר לה לתשובה** שהיא הכבינה העליונה, **אנא בעינא למכרי בר נש בעלמא** אני רוצה לברוא אדם בעולם, **על מנת דכר יתובון לה מחוביהון** כדי שכאשר יחזרו בתשובה אליך מעוונותיהם, **דתהוי זמינא למשבק מחוביהון** שתהיי מוכנה ומזומנה לעזוב ולסלוח לעוונותיהם, **ולכפרא עליהו** ולכפר עליהם ולנקותם מעוונותיהם, וכמו שכתב הזה"ק לקמן שהעוונות פוגמים במלכות, והתשובה היא בעולם הכינה כמקום גבוה מאד, ולכן בכחה ללב את העוונות כמ"ש (ישעיה א, יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילכינו. **ובכל שעתא ושעתא תשובה זמינא לגבי בני נשא** ובכל שעה ושעה התשובה מוכנה ומזומנת אצל בני האדם, **וכר בני נשא תייבין מחוביהו** וכאשר בני האדם חוזרים ושבים מעוונותיהם, **האי תשובה תבת לגבי קודשא בריך הוא, וכפר על כלל** זו התשובה שהיא בעולם הכינה חזרת אל הקב"ה והיא מכפרת על הכל, **ודינין אתכפין** והדינים נכפים ונכנעים, **ומתבסקמן כלהו ומתמתקים כל הדינים, ובר נש אתדכי מחוביהו** והאדם נטהר מעוונותיו, כי מושכים שפע ואור גדול מ"ג מדות של רחמים שמתגלים ע"י התשובה.

אימתי אתדכי בר נש מחוביהו ושאל, מתי נטהר האדם מעוונותיו בתשובה, **בשעתא דעאל בהאי תשובה בדקא חזי** בשעה שנכנס בואת התשובה שהיא הכינה אימא עליונה כראוי, ואז היא מלבנת את כל העוונות, ועתה מוכן מה פ' ממעמקים, שהוא העומק הגדול של עולם התשובה, שהיא הכינה העליונה.

כשהאדם שב בתשובה מעומק לבו תשובות מגיעה עד הבינה המטהרת את האדם

רבי יצחק אמר מה הוא ממעמקים פ' דתב קמי מלכא **עלאה** כאשר שב בתשובה לפני המלך העליון, **וצלי** (רף ע' ע"א) **עלותא מעומקא דלבא** ומתפלל התפילה מעומק הלב אז מתקבלת תפילתו ומטהרים עוונותיו, **הקדא הוא דכתיב** וזה שכתוב **ממעמקים קראתיך יהוה**.

רבי אבא אמר, **ממעמקים קראתיך יהוה**, **אתר גניז הוא לעילא**, והוא עמיקא דכירא מקום גנוז הוא למעלה, והוא עומק הבאר שהוא היסוד דבינה, **ומהאי נפקין נחלין ומבועין לכל עיבר** וממנו מוסיף דבינה יוצאים נחלים שהם חסדים, ונביעות שוק גבורות, לכל צד וקצה מהחג"ת נר"ם, **והוא עמיקא דעמיקתא, אקרי תשובה** וזה העומק שבתוך העומק, כלומר יסוד דאבא שהוא חכמה, בתוך יסוד דאימא שהיא בינה, הוא הנקרא תשובה. **ומאן דבעי לאתבא ולארתפאה מחוביו** ומי שרוצה לשוב בתשובה ולהטהר מעוונותיו, **בהאי עומקא אנטריד למקרי לקודשא בריך הוא** כזה העומק צריך לקרא לקב"ה וזהו הנקרא שכתבתי תפלה לכינה העליונה, **הקדא הוא דכתיב** וזה שכתוב **ממעמקים קראתיך יהוה**.

ביום אז ודאי יודמן לו מקרה לילה כי הוא גרם את זה לעצמו, **והא אוקימנא מלי, בעיטא דאורייתא קדישא** והרי ביארנו את הדבר שאי אפשר להוציל מהטומאה אלא רק ע"י העצה של התורה הקדושה. **דחכי כתיב באורייתא קדישא** כי כך נאמר על התורה הקדושה, **והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יהוה אלהיכם** הדינו שע"י קדושת התורה יציל האדם ויהיה גם כן קדוש.

לא לחינם הקב"ה נקרא אל רחום וחנון

(ח"ג דף סט ע"ב) **רבי יהודה פתח**, (תהלים קל, א) **שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה**. תנינן שנינו, **בשעתא דברא קודשא בריך הוא עלמא** בשעה שברא הקב"ה את העולם, **בעא למכרי בר נש** רצה לברוא את האדם שהוא המוכתר שבברואים, ובשכילו נבראו כל העולמות העליונים והתחתונים, **אמליך באורייתא** נתתיך בתורה הקדושה, כי תכלית בריאת האדם היא כדי שיקים האדם את התורה הקדושה, **אמרה קמיה אמרה לפניך** התורה, **תבעי למכרי האי בר נש** רוצה אתה לברוא את זה האדם, **זמין הוא למחטי קמך** עתיד הוא לחטוא לפניך בשוגג, **זמין הוא לארגנא קמך** עתיד הוא להכעיס לפניך במזיד, **אי תעביד ליה כעובדוי** אם תעשה לו ותתנהג עמו כמעשיו, **הא עלמא לא יכיל למיקם קמך** הרי העולם לא יכול לעמוד לפניך, כי צריך להעניש את האדם ולא יהיה מי שיקים וילמד את התורה וזו אין עולם, **כל שכן ההוא בר נש** כל שכן אותו אדם שהוא בעצמו חטא. **אמר ליה וכי למננא אתקרינא** (שמות לד, ו) **אל רחום וחנון ארך אפים** אמר לה הקב"ה לתורה, וכי לחינם אני נקרא אל רחום וחנון וכי כל זה כדי לדחם על בני, וע"י שמושכים אור גדול מ"ג מדות של רחמים מתבטלות הגזרות ואני מוחל לבני.

הקב"ה התנה עם התשובה שאם בני האדם יחטאו ויחזרו בתשובה תפתח להם את השערים לקבלם בתשובה

ועד לא ברא קודשא בריך הוא עלמא ועד אמר רבי יהודה, עד שלא ברא הקב"ה את

אדנא נאם יהוה. **אנא הוא דעבדית נוקבי פסידין** אני הוא שעשיתי את המחבואים והחפירות שאתם מתחבאים שם, **ועבדית חשוכא ונהורא** ועשיתי ובראתי חושך ואור, **ואתון היך יכלין לאתטמרא קמאי** ואיך אתם יכולים להסתתר מפני ולעשות מעשים כסתר, וחושבים שאין אני יודע מכם.

אדם שחוטא וחושב להסתיר את עצמו, הקב"ה עושה בו דין בגלוי

תא חזי בא וראה, **בר בר נש חטי קמי מאריה** כאשר האדם חוטא לפני אדונו, **ואמשיך גרמיה לאתפסיא** וממשיך עצמו וחושב להתכסות ולהסתתר מהקב"ה אז **קדשא בריך הוא עביד ביה דינא באתגליא** הקב"ה עושה בו דין בגלוי.

אדם שמתהר את עצמו בתשובה הקב"ה מסתיר אותו בשיש חרון אף

וכר בר נש ארכי גרמיה וכאשר האדם מטהר עצמו בתשובה ומעשים טובים, **קדשא בריך הוא בעי לאתקרא ליה דלא יתחזי ביום אף יהוה הקב"ה** רוצה להסתיר אותו שלא יראה ביום ששולט חרון אף ה'. **ודדאי אבעי ליה לאינש** (דף סח ע"ב) **שכודאי ראו לו לאדם, דלא יתחזי קמי מחבלא בר שריא על עלמא דלא יסתכל ביה** שלא יראה לפני המלאך המחבל כאשר הדין שורה על העולם כדי שלא יסתכל עליו וישלט בו. **דהא כל אנון דיתחזון קמיה אית ליה רשו לחבלא** שהרי כל אותם שנראים לפניו יש לו רשות לחבל בהם.

א"א להינצל מהיצר הרע אלא רק ע"י העצה של התורה הקדושה

(ח"ג דף ע' ע"א) **ווי להו לבני נשא, דכלהו אטימין וסתימין עינין, ולא ידעין, ולא שמעין, ולא משגיחין**, היך קיימין בעלמא אוי להם לבני האדם שהם כולם אטומי לב וסותמי עינים שלא יודעים ע"י אבותיהם ולא שומעים ממוכיהם ולא מתבוננים מעצמם איך הם חיים וקיימים בעולם. **והא עיטא ואסותא קמייהו, ולא מסתכלין** והרי העצה והרפואה נמצאת לפנייהם והם לא מתבוננים בה. **דהא לא יכלין בני נשא לאשתכא, אלא בעיטא דאורייתא** כי הרי לא יכולים בני האדם להינצל מהיצר הרע ומכל דרכי הטומאה אלא רק ע"י העצה של התורה הקדושה. **דכתיב** שכתוב בפסוק, (דברים כג) **כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה** דהיינו. **אשר לא יהיה טהור דייקא, מקרה לילה דייקא** שכודאי שע"י שהוא לא יהיה טהור מהדורות רעים

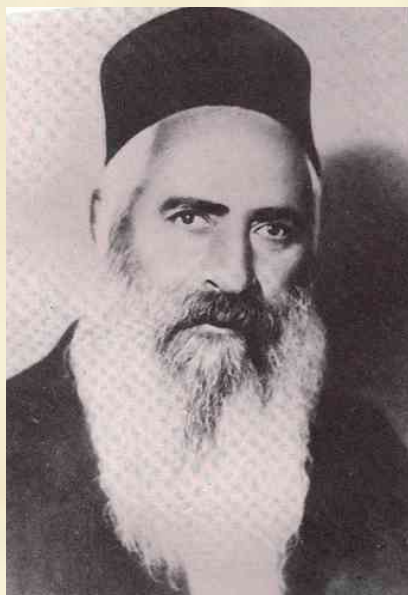
מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודש
של מרן הגאון המקובל
חכם **בנידו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **שרפי הקודש**
ומה ששמע מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

פתאום הסתובב רבינו לאחוריו ואמר: אברהם, אברהם, לא תעשה זאת... הסתובב ר' אפרים וירא כי אין איש... והתפלא על הדבר מאד.

כשהגיע לכיתו, היה שם אחד מידידיו ר' יום טוב מצליח, שח לו ר' אפרים על דבר פלא הזה. כששמע כן הזדעזע מאד, ואמר לר' אפרים כי באותה שעה בדיוק, אחד ממקורביו רבינו ששמו אברהם, אכל אכסית שהיה בו ארס של נחש, ורבינו התכוון להגיעו מכך, אך נצחו אראלים...

רבי בן ציון חיים

בחלום אדבר בו

מעשה נורא שהיה עם רבינו יוסף חיים זצ"ל, אודות מו"ד ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצוק"ל, ארע בשנת תש"א בערך. ר' יהודה סבל מפצע בידו השמאלית, שהכאיב לו ביותר. הוא הלך לשאול ברופאים, אך לא מצא מזור למכותו. ערב אחד, הפצע התנפח מאוד ורבי יהודה סבל כאבים עזים, אך נאלץ לחכות לבוקר, כדי שיוכל לטפל לרפואתו.

מצבת קבורתו של הבא"ח בבגדד

גם הגייע, ולהדליק לו נרות, ולנודד נדרים ונדבות בעד רפואתו.

"זגדול נס האחרון, כי ילד יהודי רך ויחיד, המחלה תקפתהו וניטל ממנו כח הדיבור ונתאלם לגמרי, וכששמעו קרוביו ענין הגוי הנזכר, לקחוהו אימו ואחותו והלכו להם על מקום קבורת רבינו זלה"ה, ושפכו שיחתם ודמעתם, ונשתחו על קבורתו והעלו עפר על ראשן, ולא משו מן המקום הקדוש עד שנפתח פה הילד והתחיל לדבר." ע"כ.

כותרת

סיפר הרב אליהו כנוש ז"ל על חכם סלמאן אליהו, שבצעירותו, אחר שמילא כריסו בש"ס ופוסקים, החל ללמוד קבלה, ולמד בכוחות עצמו בכתבי האר"י עץ חיים ושמונה שערם, עד שהיה בקי בהם. וכשסיפרו לרבינו הגר"ח דבר זה לא האמין, וחשב שאולי קרא אותם בגירסא בעלמא ללא הבנה טובה.

יום אחד הזמין חכם סלמאן את רבינו לסעודת סיום, רבינו סירב כי לא היה דרכו לילך לסעודות אצל

אחרים, והפציר בו ואמר שזה סעודת מצוה. התחיל רבינו לדבר עמו בחכמת הקבלה וראה שהוא מלא וגדוש. ומחמת כן יצא רבינו מגדרו והגיע לסעודת הסיום, והיו נוכחים שם בסעודה כל גדולי ככל וחכמיה, ובראשם רבינו זיע"א. דרש לפנייהם חכם סלמאן והתפלאו כולם איך שמתחילה היו מואסים בו וחשבו שהוא רק קורא בספרים ועתה נוכחו לדעת כי הוא מלא וגדוש בכל מכל. ואמר להם רבינו הגר"ח באותו מעמד, כי נשמה קדושה כזאת לא באה לעולם זמן רב...

רוח הקודש

באחד הימים הלך חכם אפרים הכהן זצוק"ל עם רבינו ברחובת של עיר כשעות הצהריים,

המשך מעשיות על רבינו יוסף חיים ה"בן איש חי" זצוק"ל

עדיקים במיתתן...

וכתב הגר"צ חזן: "מיום שנלב"ע רבינו זלה"ה, התחילו לילך ולהשתטח על מקום קבורתו רוב תושבי העיר - לערך חמישים אלף איש, בן פורת יוסף - בכל יום ערב שבת קודש.

וסיפר הגר"צ מעשה פלא בהקשר לזה, שכיוון שמוקדם רבינו זצ"ל היה סמוך לשכונת הישמעאלים, המה ראו כן תמוה.

"התחילו השכנים הערבים להיות שואלים ודורשים על מה זה נוהגים במונים המונים ככל יום ערב שבת קודש, והשיבו להם כי פה נגזר ארון התורה, חכימא דיהודאי, איש האלוקים.

"עי אחד, אכלתוהו איש הקנאה, איש לא נופח, והזיד להקניט את היהודים לכזותם.

הוא הרהיב עוז בנפשו, בתוך ריבוי עם הקודש אשר הפרידם, וקרב אל מצבת הקודש ככדי לכזותה. והנה, האומלל אחזתו רוח עוועים ונפל ארצה, וכאשר כרע שם נפל שדוד. אחזת מרעו, רעים רעועים, בראותם כל זה, הביאו לו חמור ויישאוהו עליו והוליכוהו לכיתו, וסבל ג' ימים ייסורים קשים ומרים, וסוף כל סוף, המיטה שעלה עליה לא ירד ממנה. ויהי לאות לבני מרי, כן יאבדו כל אויבך ה'. ומהיום ההוא והלאה התחילו להוקירו ולכבדו

רבי יוסף ידיד הלוי זצוק"ל

בורך הגבר אשר יבטח בה'

רבי יוסף ידיד הלוי עלה לא"י מחאלב שבסוריה, ומיד התישב בירושלים.

התחיל במסירת מוסר שיעורי תורה, אך הציבור לא הכיר את מעלתו הגדולה ולא היתה לו פרנסה. פגש אותו ר' אברהם עדס זצ"ל ואמר לו, "למה אתה חי בעניות גדולה כל כך? אני מכיר שלושה יהודים עשירים מבוכרה. אני

אדבר אתם, והם יתמכו בך."

שמח הרב ידיד לשמע דבריו. לא עברו ימים, וחזר אליו ר' אברהם עדס ואמר, "העשיר הראשון נפטר. השני חזר

שרפי קודש

בשנית גם שם

הגיע הבוקר. רבי יהודה הלך אל בית החולים בליווי אחיו, רבי עובדיה ז"ל, שם הזריקו לו זריקה, והוא סבל ממנה סבל רב וזעק ממכאובים, אך בחסדי ה' הפצע עבר אט אט, עד שהתרפא לגמרי. באותו בוקר, פגש רבי יהושע את אימו של רבי יהודה, ושאלה לשלום בנה. התפלאה האם

הצדקת ושאלתו מהיכן יודע זאת, שהרי רק בשעות הערב הותקף רבי יהודה בכאבים, ודבר מחלתו זאת לא היה ידוע. רבי יהושע השתמש מלענות לה על שאלתה, רק חזר ושאל לשלום הרב. ותען לו, כי אכן הוטב מצבו ושכבו כאביו, אולם לא נודע אז מהיכן ידע רבי יהושע את כל זאת.

את דבר החלום גילה רבי יהושע לבנו הגאון ר' שלמה שהרבני, שזה עתה נפטר לחיי העולם הבא זצ"ל, ובקשו שלא יספר דבר זה לאיש כל עוד הוא בחיים...

בעניין זה, שמענו שאמר רבי יהושע זצ"ל על ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצוק"ל, שהוא ניצוץ מנשמת רבינו יוסף חיים, כי הר"ח הטוב, לא היה מלמד לתלמידים גפ"ת, ובא זה עתה בגלגל זה להעמיד דורות של תלמידי חכמים גדולים בתורה ויראת שמים וראשי ישיבות.

זכות רבינו הצילה

כאשר הפציץ הצבא הירדני, הרס והחריב ללא חמלה בעת ההפגזות על ירושלים עיר"ק, ירדו שלושה רבנים גדולים, ביניהם הגאון ר' בן ציון חזן זצ"ל, להניף דגל לכן לאות כניעה ובקשה להפסקת הלחימה. הירדנים לא הפסיקו, והמשיכו לירות בהם, וניצל רבי בן ציון חזן בנס גדול. לאחר שהגיע לביתו, סיפר שהירות של הירדנים פגעו בטפו, אלא שהרגיש אותם כמו צמר גפן. והוסיף, שכל מה שניצל זה בזכות שהפיץ ברכים את תורת רבינו זיע"א.

רבי יהודה צדקה

באותו הזמן, הגאון המקובל האלוף, חכם יהושע שהרבני זצוק"ל, שהיה נוהג לישון בשעות הלילה המוקדמות, כדי להחליף כח לעבודת ה' יתברך. והנה, באותו ערב, ראה בחלומו את רבינו יוסף חיים זיע"א, כשהוא לבוש בגדים שחורים ויושב על הארץ, קורא אליו בתוקף ואומר לו: "מה לך נרדם? חכם יהודה צדקה חולה! קום התפלל עליו לאלוהי מרום, למען ישלח דברו וירפאהו..."

וייקץ רבי יהושע, והנה חלום. מיד קם ושם פעמיו אל בית המדרש "שושנים לדוד". הוא פתח את ההיכל, ושפך שיח אל בורא העולמים לרפואת רבי יהודה צדקה. לאחר מכן הלך אל בית הכנסת "משכיל אל דל", פתח את ההיכל והתפלל עליו

רבי יהושע שהרבני

רבי יוסף ידיד הלוי

לבוכרה, והשלישי אמר שעכשיו קשה

לו. אמר לו ר' יוסף ידיד, "על זה אומר דוד המלך בתהילים, אל תבטחו בנדיבים, בכן אדם שאין לו תשועה, תצא רוחו, ישוב לארצות, ביום ההוא אבדו עשתונותיו! העשיר הראשון התקיים בו 'תצא רוחו', השני 'שוב לארצות' - חזר לבוכרה, והשלישי - 'ביום ההוא אבדו עשתונותיו', ואין לו איך לעזור. עיקר הביטחון הוא רק בקדוש ברוך הוא!"

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

המשך הלכות תפילין

מה הם תפילין ריבוע רגל/יד?

הקדמה: לפני כמאה שנה כל התפילין היו עשויים רק מבמה דקה, כיון שלא היה שייך לרבע את העור של הבמה גסה, משום שהוא עור קשה מאוד, [עור בהמה דקה הוא לכתחילה, ומעור זה עשויים כל התפילין של התנאים והאמוראים הראשונים והאחרונים, לפי שבזמנם לא היה שייך לרבע תפילין מהעור הקשיח של בהמה גסה, ולא כמו שחושבים המון העם שהוא רק בדיעבד, אלא שצריך להזהר בקניית תפילין מעור בהמה דקה, משום שצריך שהתפילין יהיו מקשה אחת, ויש מוכרים שלוקחים בעור בהמה דקה כמה עורות, ובהם עושים את התפילין, ותפילין אלו יש הסוברים שהם פסולות, ובמשנ"ב (סי' ל"ב ס"ק קע"ב) בשם המ"א, ובהלכה ברורה (ח"ב עמ' ת"), כתבו, שתפילין אלו כשרות בדיעבד, אמנם בזמננו שהתפתחה הטכנולוגיה, ישנם מכונות שיכולות לרבע את העור של הבמה גסה, ונהוגים כיום לעשות תפילין מעור בהמה גסה, משום שהריבוע שלו יותר עמיד.

ותפילין ריבוע רגל הם תפילין, שאת הריבוע שלהם לא עושים ע"י מכונות, אלא עושים אותם ע"י מכונה שמחברת לפלגים, וע"י כך יוצרים לחץ על התפילין, ובכך מרבעים אותם, והחומרה כאן היא, לעשות את הגמיר של התפילין ע"י אדם ולא ע"י מכונה, כיון שהכנת התפילין צריך להיות עם כוונה לשם תפילין, ומכונה לא יכולה לכוון, אלא האדם שגומר את התפילין בכוחו, יכול לכוון לשם תפילין, (והחומרה כאן היא, כמו שמצינו לענין מצות עבודת מכונה ומצות עבודת יד) **ותפילין יד** הם תפילין, שהריבוע שלהם לא נעשה ע"י הפעלת המכונה ע"י הרגלים, אלא ע"י הידיים, (שהמאמץ שם הוא יותר גדול) משום כבוד התפילין.

והעיקר הגדול שיכון בהנחת התפילין, להניח לשם אהבת ה' יתברך, והאמונה בו, וייחודו, ולהרגיש כיסופים לה' יתברך, ואת אהבתו אלנו.

כמו שמבואר במדרש תהלים, (שומר טוב מזמור א פסוק ב'), **י' אליעזר** אומר אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם אנו רוצים להיות יגיעים בתורה ויומם ולילה, אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קיימו מצות תפילין, ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגיעים לילה ויום.

מה הוא אופן השחרת הרצועות והבתים?

מבואר בשו"ע (סי' ל"ב סע' מ'), עור הבתים מצווה לעשות שחור.

ועוד כתב (סי' כו' סע' יא'), צריך שיהיה השחור שברצועות לצד חוץ.

מעשר ביהודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חושן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבכי מוסדותינו

"מזימה מתוכננת"

שאלה: ראובן מנהל כי ט' לילדים מוגבלים שכר אולם גדול וחומץ הגברה לקראת אירוע גדול עם זמר מפורסם שהתנדב לבא ולשמח את הילדים, סוכם מראש עם הזמר שכשעתים לפני האירוע ישלח ראובן הסעה שתמתין לו מתחת לביתו כדי להביאו לאירוע, והודיע הזמר לראובן בלי הסעה אינני מגיע לאירוע. יומיים לפני האירוע פנה דוד לראובן ואמר לו הואיל ואני מעוניין בקשרים עם הזמר אני לוקח את ענין ההסעה עלי, ראובן שמח על כך שענין ההסעה סודר, אך בהגיע שעת האירוע הזמר לא הופיע באולם, לאחר בירור קצר נתגלה כי דוד בכלל לא הלך להביא את הזמר, וכבר מתחילה לא תכנן להביא את הזמר, ומה שאמר שהוא יביא אותו היה כדי שיתבטל האירוע שלטענתו יגרם לו להפסד של תורמים למסד שלו, כעת תובע ראובן את דוד ככל הוצאות האולם וההגברה והוצאות הנלוות.

תשובה: דוד פטור מדיני אדם אך חייב לשלם כדי להיות נקי בדיני שמים.

הנימוק: היה מקום לומר שגם בדיני אדם אפשר לחייבו, כי הנה מבואר בכמה מקומות שאם הוציא הוצאות מחמת חבירו או על פיו ולבסוף הפסיד חבירו חייב לשלם לו את ההוצאות וכגון מ' ש' הרמ"א (סימן יד סעיף ח) **מ' שאמר לחבירו שילכו לחון במקום אחד, ואמר לו, לך ואני אבוא אחרך, והלך, והשני לא הלך אחריו, צריך לשלם לה שיהלך כל יציאותיו** ז"כ ברמ"א (סימן קפ"ב סעיף א) וכן בספר ר"ס ז', וגם בשו"ע מבואר כן בסוף סימן רלב ס"א לענין מוכר שירדע שיש מום במקום ומכר וגרם ללוקח להוציא הוצאות ע"ש. ובעוד מקומות, אך למעשה אין זה דומה לנידון שלנו כי כאן כבר הוציא ראובן את כל ההוצאות גם בלי הבטחתו של דוד, ומה גם שיכול היה ראובן לבדוק לפני האירוע אם כבר הגיע ההסעה ואם לא לשלוח לו מוניטין, וא"כ אין זה ודאי שיתרחש ההיזק, ולכא"פ אפשר לחייבו, אך כיון שעכ"פ הוא גרם את ההיזק עליו לשלם כדי להיות נקי גם בדיני שמים.

נחלקו האחרונים, האם רק הרצועות הם הלכה למשה מסיני שצריך לצובעם שחור, או גם הבתים, דעת הב"ח (עוד יוסף חי ח"י שרה אות י'), שגם הבתים הם הלכה למשה מסיני לצובעם שחור, אמנם כתב ביבי"א (ח"י סי' ז' אות') כתב, שהלכה למשה מסיני לצובעם שחור הם רק הרצועות ולא הבתים, אלא זה רק הידור ומצווה בעלמא ולא לעיכובא, אבל הרצועות הם לעיכובא.

וכתב במשנ"ב (סי' ל"ב ס"ק קפ"ה), וז"ל **והשחרות טוב יותר שיהיה בצבע שחור שאין בו ממש כלל, והתפילין יהיו שחורים רק בחזותא בעלמא, ומ"מ המשחרין במין גלאג"ץ שא"א לקלף, אף על פי שיכולין להסיר מן הקלף ע"י פירורין רקין, אין להחמיר בדיעבד**.

ויש אומרים, שאפילו בדיעבד לא מועיל אם יכול להתפורר ואפילו מעט מעט, כיון שזה דומה למה שכתב בשו"ע (סי' ל"ב סע' מח'), אם צפה הבתים בזהב או בעור בהמה טמאה, פסולים.

בדורות הקודמים היו נוהגים לצבוע את הרצועות רק מצידם האחד, וידוע מה שכתב בשו"ע (סי' כ"ז סע' יא') שצריך שיהיה השחור שברצועות לצד חוץ ולא יתהפכו כן של יד ובין של ראש, וכתב במשנ"ב (ס"ק לח'), ואם נתהפכו מדת חסידות הוא להתענות או לפנות בצדקה, [ואין להקפיד שלא יתהפכו, אלא מה שמקפד את הראש ואת הקיבורת], ואם יש רק צד אחד שחור, יש מקום לתפילין להתהפך, ולכן בזמננו נהגו להשחיר את שתי הצדדים שתמיד יראה השחור כלפי חוץ.

וכתב בכה"ח (ס"ק נא'), שגם הנהוגים להשחיר את הרצועות מכוחין ומבפנים, צריך להזהר שהצד החיצון המכריח יהיה לעולם לצד חוץ.

ידוע המקרה שהיה, שמכרו רצועות של תפילין שמרוחות עליהם שכבה של צבע, וכמון שהרצועות מתחממות מעט כל השכבה יורדת כאחת ונגלה הצבע החום של הרצועות, ופסולם הרבה גדולים מהאשכנזים והספרדים, לפי שמתקלף כאחד ולא ע"י פירורים שכתב המשנ"ב (סי' ל"ב ס"ק קפ"ה) **שכאופן שמתקלף ע"י פירורים כשר רק בדיעבד ואילו אם מתקלף כאחד אפילו בדיעבד יש להחמיר, ומ"מ אם הרצועות מכוסות בצבע עב כפי שמכוסים הרצועות של ימינו בצידם החיצון והמכריח או שהצבע מתקלף רק ע"י פירורים מ"מ אם הצבע אינו מן המותר בפני הד"ר זה כשר רק בדיעבד וכנ"ל במשנ"ב, ונחלקו בזה הפוסקים, ויעויין בגמ' דאיתא התם שאפילו חפוי של זהב חשיב שאינו מן המותר בפני, ולפי"ז יש להזהר שצבע הרצועות יהיה רק מן המותר בפני ואי לאו הכי עדיף לצבוע את צד החיצון והנראה של הרצועות כמו הצד התחתון שנהגו בימינו לצבועו כשחור בצבע שאין בו עובי וממש.**

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות

בת שרה

מדרכי

בן חביבה

גבריאל

בן מסעודה

ר' שלום אהרון

בן רחל

איגרת לנו הנעורים

גדול המחטיאו יותר מן ההורג

"לא יבוא עמוני ומואבי" - פירש "על העצה שיעצו להחטיאכם (כשטים עם בנות מואב, עין שפתי חכמים) "לא תתעב אדמי" - לגמרי, אע"פ שראוי לך לתעבו שיצא בחרב לקראתך. "לא תתעב מצרי" - מכל וכל, אע"פ שזרקו זכורכם ליאור, מה הטעם, שהיו לכם אכסניא בשעת הדחק, (לפיכך דור שלישי יבוא בקהל ה'). הא למדת שהמחטיא לאדם קשה לו מן ההורג, שההורג הורג בעולם הזה, והמחטיא מוציא מן העולם הזה ומן העולם הבא, לפיכך אדום שקדמם בחרב לא נתעב, וכן מצרים שטבעם, ואלו שהחטיאום (עמוק ומואב) נתעבו."

ההורג פוגע בגוף - בהווה, והמחטיא פוגע בנשמה - בנצח. ואע"פ שעצם ההריגה קשה היא ביותר כדפירש "על הפסוק 'מה עשית, קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה'" (בראשית ד, י), "דמי אחיך" - דמו ודם זרעיותיו. "אם כן, על אף שההורג הורג לו ולזרעו, בכל אופן המחטיא קשה יותר שפוגע בנצח, בתכלית. **איתא בסנהדרין** (ע"ז). והובא ברש"י דברים כא, י' "כן סודר ומורה אינו חייב עד שיענוב ויאכל תרמיטר בשר וישתה חצי לוג יין, ונהרג הוא על שם סופו, הגיעה תורה לסוף דעתו. סוף שמכלה ממון אביו, ומבקש לימודו ואינו מוצא, ועומד בפרשת דרכים ומלסטם הבריות. אמרה תורה ימות זכאי ואל ימות חייב, שמיתתם של רשעים הנאה להם, והנאה לעולם."

והפירוש בזה, שהחטא פגיעתו כה קשה עד שעדיף וטוב לאותו בן שימות קודם שיחטא, שאז נפגע למעשה רק בהווה כגופו בלבד, אבל החטא פוגע בנצח - בתכלית. **ובענין** זה מצינו בעבודה זרה (ב): "זייתיבכו בתחתית ההר" (שמות יט, יז) מלמד שכפה הקב"ה על ישראל הר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם "ויש לבאר, אחרי כל הנסים והמופתים הגדולים שעשה להם - שעשה לבנו בכורו ישראל, במצרים, בקריעת ים סוף. האם הכל לתורה? ולמה להמיתם כלל? שיישארדו כמו שאר האומות שלא קיבלו תורה. ועוד בצורה שכואת בתחתית ההר, היק האהבה הגדולה ששררה ביניהם? הכל נעלם לפתע כלא היה. **ויש** לומר, להמשיך ולחיות ללא קבלת תורה, פירושו מציאות של גוי דהיינו כמו שאר האומות - לחיות

בעינים של נצח, מתבארים קצת הדברים.

עוון החטא חמורו רבה ועלינו מוטל החיוב להכיר בו. רש"י "וכנו כשיצאו מהמורה, וראו אנשים שחורשים חזרעים אמרו: 'מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה', כל מקום שנתנו בו עיניהם מיד נשקף" (עין שבת לג:) - לעזוב חיי עולם, פירוש, לחיות את השעה, דהיינו להיות קרוב לחטא. מציאות זו כל כך גרועה שעדיף חורבן. **בברכות** (י): **איתא שהורו חכמים לחזקיה על שגנו ספר הרפאות.** ופירש "כדי שיבקשו רחמים" - כשיש ספר רפאות סומכים העולם על הרפואה ופוסקים מלבקש רחמים ממי שהרפואה שלו (כדמצינו נמי בקידושין פ"ג) "טוב שברופאים לגהנם" - פירש "אינו ירא מן החולי, מאכלו מאכל בריאים ואינו משכר ליבו למקום). משמע שעדיף שיהיה חולי בעולם ללא תרופה, רק כדי שלא יפסיקו לבקש רחמים. שלחפסיק מלהתפלל זהו האסון הגדול ביותר זהו חסרון בתכלית ובנצח, לכן, עדיף להישאר חולה. ודו"ק.

והוא שאמרו חז"ל: קודם כבוד רבו, לכבוד אביו ואמו, שהם הכיאורו לעולם הזה, ורבו שלימדו חכמה מכיאו לחיי העולם הבא, מכיאו לתכלית ולנצח, אא"כ גם אביו לימדו תורה (כמבואר בבא מציעא לג.) **בלעם** אמר לבלק (לאחר שנוכח בכשלונו כשראה שלא הצליח לקללם) "אפילו אתם מכנסין כל האומות שבעולם אין אתם יכולים להם (לישראל), כמו שמצרים לא יכלו להם. באו ואשיאכם עצה, אלקיהם של אלו שונא זימה" (רש"י, במדבר לא, טז) רוצה לומר נגד ישראל לא נלחמים בכוח, אלא בחטא. רק המכשילם בלבד יכול לנצחם. שעוצמת החטא רבה - שכיולתה לפתע בנצח, וישראל ג' ש' שייכים בנצח. ולכן אין בכוח חיצוני בלבד, בכוח הזרוע את היכולת לגבור על הנצח, רק בחטא ניתן להלחם נגדם ולנצחם. ודו"ק.

דרשו בעלי רשומות "אחרי ארי ולא אחרי אשה" (ברכות סא.) שיש להתעורר בתשובה בחודש אלול, ז' א' אחרי חודש אב (שסמלו מזל אריה), ולא יאחר תשובתו עד אחר מזל בתולה (אחר חודש אלול) ז' א' לחודש תשרי שאז כבר מאוחר. אולם פשט גמ' כיסוד דרך, מוטב להיות אחרי אריה (בסכנת הגוף) מאשר אחרי אשה (בסכנת חטא) - שגדול המחטיאו יותר מההורג.

השם יתברך יזכנו להכיר בנרעון העצום של החטא ושל המחטיא, ומאידך במעלה הגדולה של הזוכה והמזכה לקיים תורה ומצוות - שמזכה בנצח. ומידה טובה מרובה. (אור החר)

לכאורה בחטא. אם כן עדיף למות "זכאי" ולא לחיות כך. זוהי האהבה הגדולה ביותר.

והוא מה שטענה מרים לעמרם אביה כדאיתא בסוטה (יב.) - כשראה עמרם שגור פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו אמר: לשוא אנו עמלים, עמד וגירש את אשתו. עמדו כולם וגרשו את נשותיהן. אמרה לו בתו: "אבא, קשה גורתך משל פרעה וכו' פרעה לא גור אלא בעולם הזה ואתה בעולם הזה ובעולם הבא" **ופירש** רש"י - "שנולדים ומתים, וחוזרים וחיים הם לעולם הבא, ואתה גורת בעולם הזה ובעולם הבא, וכיוון שאינם נולדים אינם באים לעולם הבא" טענת מרים לאביה היתה שלכאורה גרוע הוא יותר מפרעה, שגורת פרעה פוגעת בגוף ובהווה בלבד, ואילו הוא פוגע בנצח, בתכלית.

לפי שעצם הלידה וההגעה לעולם הזה יש בזה מעט תיקון לנשמה של האדם ע"י צער הגלגל כמבואר באר"י ז"ל. **כשהתחיל נפוליאון כרעינו המהפכני נגד השלטון הרווין של הדוכסים והמעמד הגבוה,** ודגל הוא כשיוויון זכויות וחופש דת ובחירה. חששו גדולי הדור מאחור, וקירוב זה אל הגויים. העדיפו החכמים להמשיך ולהתענות תחת עול הדוכסים בתשלומי המסים הכבדים, וסכנת הנפשות התמידית, מאשר לחיות יחידו ללא הפליה והכדל ולעמוד בסכנה רוחנית. ועל פי היסוד המדובר מוכן חששם וסברתם - שגדול המחטיאו יותר מההורג.

וכמו אותה אמא בתקופת הקנטונסטים ברוסיה, שנתנה פתק לרבי שיתפלל על בנה הקטן שימות, כששאלה הרבי המופתע לסיבת הדבר, אמרה שחטפוהו הרוסים לעבודה הצבא להיות קנטוניסט, פירושו של דבר לשכוח ולחיות מנותק מכל זכר של יהדות למשך רוב שנות חייו, עדיף אם כן שימות עכשיו צדיק מאשר יוגעל בטומאת הגויים.

והדברים מתמדים, אבל כשמסתכלים על החיים

ואלה יעמדו על הברכה

שילה בן נטלי חיה

איל בן יסמין

ורד בת יסמין

אליהו בן סאלמה

טל בן מדי

גיל בן אסנת

עידו בן רחל

יניב בן משה

מרדכי בן נטלי חיה

03-5520004

לתרומות והנצחות

עובדיה בן שרה

מאיר בן מדי

ירמיהו בן ויקטוריה

פריטים טמונים - פרשת כי תצא

בתמונה המרהיבה שלפניכם, שממחישה את מצוות "לא-תראה את-שור אחיך או את-שיני נדחים... השב תשיבם לאחיק" הוטמו 15 פריטים מפרשת כי-תצא. מי יצליח לגלות את כולם ראשון?

הפריטים שעליכם לחפש:

רשימת הפריטים:

1. קן ציפור - מצוות שילוח הקן.
2. מעקה אבן - מצוות "ועשית מעקה לגגך".
3. שה - "או את שיני נדחים".
4. חמור נושא משא - "כי תראה חמור שונאך".
5. שדה כרם - "כי תבצור כרמך".
6. אלומות חטים - מצוות שכחה לעני.
7. שיני בעלי חיים שונים קשורים - "לא תחרוש בשור ובחמור".
8. ציצית - מצוות ציצית "גדילים תעשה לך".
9. כלי חרס - טהרה במחנה.
10. מטבעות כסף - לא תשיך לאחיק נשך כסף.
11. אוהל - דיני טהרה במחנה.
12. טבעת נישואין - כי יקח איש אשה חדשה.
13. מאזניים - מאזני צדק.
14. משקולת אבן - לא יהיה לך בכישר אבן ואבן.
15. סנדל ישן - חליצת היבמה.

האם תצליחו לגלות את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים

"כי יקרא קן ציפור לפניך"

ילדים יקרים, בתמונה שלפניכם רואים את קיום מצוות שילוח הקן, האם תוכלו למצוא 15 הבדלים שמסתתרים בין התמונות? בהצלחה

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

דברי הרשב"י

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

פרשת בי רצא

ההתול ומרדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן, מן הכל צריך לחזור בתשובה, ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרוש מהם, וכן הוא אומר יעזוב רשע וגו', עכ"ל.

אלא שגם מעונות של גזל וגניבה וכיוצא שהזכיר הרמב"ם שהם עבירות, יש לאדם ליישר לבבו ולנטוע בליבו אהבת האמת, באופן שגם יבין את האמת לאמיתה מדוע הרצון לדברים מעין אלו הרי הם חורבנו של עולם, ואותם שגא' ויע"ז יתעורר לשנוא את הרשע ולאבה את הצדק ויתקן גם את רצונו שכלל לא יחפוץ בדברים אלו שנאסרו בתורתנו הקדושה תורת אמת אשר כולה רחמים ושלימות המידות ותיקון המעשים לתקן עולם במלכות שד"י.

וכאשר זוכה האדם לתקן את רצונותיו ומידותיו, ולא רק שמונע את עצמו בכח מן העבירה אלא גם מתחבר לאמיתות ציוויה הרי הוא זוכה לתקן את הפנימיות עצמה, ולא רק את המעטפת. ואף שכמובן מי שעדיין לא תיקן עצמו ועל כן כאשר מתגבר בכח שכרו רם ונישא על מסירותו לכבוד ה"ת, אבל כאשר הופך את רצונו יתברך לרצון שלו הרי זו המעלה האמיתית שצריך כל אדם להגיע אליה.

וכפי שכתב רבינו ניסים גאון בווידוי של יום הכיפורים את אשר התרת אסרתי, ואת אשר אסרת התרתי, דהיינו שמתוודים על המחשבה והרצון שלנו שהוא הפוך מרצונו יתברך לפי שאדם צריך לקיים בנפשו את דברי המשנה 'עשה רצונו כרצונך' וכו'.

וצריך להתעלות על עצמינו ולהפך מהרצונות הרעים שיש בנו, וכפי שאומרים העולם שציידי הקופים בעבר הרחוק על אף הקושי הגדול במרדף ובציידת הקופים המהירים והחמקנים, מצאו שיטה מיוחדת כיצד לצוד את הקופים, והיינו על ידי שהיו עושים חור בפרי הקוקוס השלם, בגודל ידו של הקוק, ונותנים בתוכו מאכל ערב ביחד עם מי הקוקוס והיו קושרים היטב את הקוקוס אל העץ באופן שלא יהיה אפשרות לתולשו, וכאשר הקוק היה מכניס את ידו בכדי להוציא את המאכל ומכניס את המאכל לתוך כף ידו ואצבעותיו ומעוניין עתה להוציא את המאכל מתוך האגוז של הקוקוס, לא היה הקוק מוכן לשחרר ולהיפרד מהאוכל שבידו והיה מנסה להוציא את ידו מתוך הקוקוס ביחד עם האוכל, ומחמת שהחור היה בגודל של כף ידו ללא מאכל בתוכו לא היה הקוק מצליח להוציא את ידו ולא היה מוכן הקוק להיפרד מהאוכל, והיה נשאר תקוע ומחובר לקוקוס עד שהיו באים וצדים אותו, וכך קשה לאדם לשחרר את הרצונות והתאוות שלו.

אשר עשו לאחר מעשה העגל.

ותירץ הגר"מ צדקה שליט"א שהתשובה אשר עשו נצטוו עליה על ידי משה ולא נעשה הדבר מיוזמתם ומהרצון העצמי שלהם, ולכן מכיוון שאין כאן מחשבה חדשה ועצמית, ובקושי ההשכל אחר הדרך למציאת דרכי התשובה, על כן לא זכו עדיין לבחינה של "עלה אלהים בתרועה", משא"כ ברי"ח אלול שעשו מאמץ של מחשבה מצד עצמם והראו את השתוקקותם והכנתם והכיסופין שלהם לה"ת וכו' לבחינה זו.

ועוד שכאשר לאחר זמן חזרו ושוב בתשובה מצד עצמם הרי זה מוכיח שהם מחזיקים בתשובה ולא הרפו ממנה, דהיינו לא רק לאחר השברון של העבירה מיד קיימו את מצוות התשובה בשברון לבם, אלא מחזיקים במצוותה של התשובה בבחינה "וחטאתי נגדי תמיד", שזה מוכיח את השיפלות האמיתית לפני ה"ת וידיעת גדולתו ורוממותו יתברך ועל כן נתעלה והיה אופק של סיכוי שה' יסלח עוונם עד שראש השנה שהוא תחילת עשרת ימי תשובה, החל ה"ת להתרצות בפועל וביום הכיפורים נתרצה ואמר סלחתי בדברך.

ועל כן בימים קדושים אלו שהם ימי רחמים ורצון צריכים אנחנו להתפלל שה"ת יזכה אותנו לנצל אותם לתפילה ולתשובה ולהכנעה לפני ה"ת, לזכות להגיע לבחינת 'תפילה לעני', כדאיאת בזוה"ק מעלת ענין זה, וכן מפורש הדבר להלכה בשולחן ערוך (סי' צ"ח סעיף ה') שכתב מרן ז"ל אל יחשוב ראווי הוא שיעשה הקדוש ברוך הוא בקשתו כיון שכונתי בתפלות, כי אדרבה זה מזכיר עונותיו של אדם (שע"י) כך מפשפשין במעשיו לומר בטוח הוא בזכותו, אלא יחשוב שיעשה הקדוש ברוך הוא בחסדו, ויאמר בלבו: מי אני, דל ונבזה, בא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אם לא מרוב חסדו שהוא מתנהג בהם עם בריותיו, עכ"ל.

וכלשון רבותינו "ויבהלוך רעיוןך ותמלא מטתך דמעות מיד זוכר חרדת הדין של רבן יוחנן בן זכאי – אמר להם אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי וכו' ולא עוד אלא שיש לפני ב' דרכים אחת של ג'ע אחת של גהינם ואיני יודע באיזה דרך".

וכפרט שבימים קדושים אלו מר"ח אלול מתגלים "ג" מידות של רחמים, ועל כן מקפידים ביותר על אמירת מזמור כ"ז בתהילים "לדוד מזמור" שיש בו "ג" הוויות, כנגד "ג" מכילן דרחמי ממבואר בארז"ל.

וככל שאדם זוכה לעשות תשובה על נטיות הלב, הרי זה יותר חשוב מן התשובה על המעשים גרידא, וכמבואר ברמב"ם (פ"א ה"ג מהלכות תשובה) וז"ל אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן

ידועים הם הדברים שארבעים יום של ימי אלול הקדושים, ועליהם עשרת ימי תשובה הרמים והנעלים בקדושתם וקרבנתם אל ה"ת, הם כנגד ארבעים ימים שעלה משה למרום בפעם השניה לקבל את הלוחות השניות והם ימי רחמים ורצון, כדאיאת ברי"ח (ר"ה טז) שכתב (שאפשר) שמיום ראש השנה התחיל הקב"ה להתרצות למשה, וביום הכפורים נתרצה לגמרי, וכנגדם יש לנו את עשרת ימי תשובה, שבהם מתקבלים התשובה והתפילות אל ה"ת.

ויש שהקשו דלכאורה דבריו סותרים לדברי רבינו רש"י בפרשת עקב, שכתב ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים, מה הראשונים ברצון אף ארבעים יום האחרונים ברצון, כלומר שכל הארבעים יום היו ברצון, ולא רק העשרה ימים האחרונים מראש השנה עד יוה"כ, אולם אינו קשה וכפי שכותבים המפרשים.

ומבואר ברי"ח שם שיש דרגות בבחינה של הרצון והרחמים, שבימים הראשונים היו ימי רצון מועטים והיינו ימי חודש הרחמים והסליחות, ובאחרונים דהיינו עשרת ימי תשובה, הם רחמים מרובים, וביום הכיפורים נתברו הרחמים לאין קץ ותכלית, וכדאיאת בתנא דבי אליהו וכן במדרש תנחומא שבסוף ארבעים יום האחרונים, ביום שירד משה עם הלוחות שניות, נתענו ישראל והיו בוכים ומתפללים ומבקשים סליחה על עון העגל, ונתמלא הקב"ה עליהם ברחמים, וקבע להם אותו יום לדורות, למחילה וסליחה וכפרה. שהוא יום הכיפורים.

ואיאת בפרקי דרבי אליעזר (פרק מו) ובראש חדש אלול אמר הקדוש ברוך הוא למשה עלה אלי ההרה (דברים י, א) והעבירו שופר בכל המחנה, שהרי משה עולה להר, שלא יטעו עוד אחר העבודה זרה. והקדוש ברוך הוא נתעלה אותו היום באותו שופר, שנאמר [תהלים מז, ו] עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר. ועל כן התקינו חכמים שיהיו תוקעין בשופר בראש חדש אלול בכל שנה ושנה, עכ"ל. כלומר שכבר ביום הראשון של תשובתם שהוא ראש חודש אלול הצליחו לפעול את הבחינה של "עלה אלהים בתרועה", שהוא תחילת הארת פנים מאת ה"ת שיש מקום לכפר על חטאתם.

ושמעתי מרבי גבריאל גריבאן שליט"א ששאל מרן רבינו הגר"מ צדקה שליט"א על דברי הפרקי דרבי אליעזר הנ"ל והרי לאחר שחטאו בחטא העגל, עשו מעשים גדולים של תשובה, שעשו מסירות נפש והרגו איש את אחיו, ובאו מעצמם וקיימו את ציווי ה' למשה ושתו מהמים שנתנו בהם את האבק שטחנו את העגל ומתו על ידי כך, וקבלו הדין ברצון, וא"כ מדוע נתעלה ה' להתרצות רק על ידי השופר שהעבירו בראש חודש אלול, והרי דבר זעיר הוא מה שעתה מעבירים שופר בכדי שלא יתענו וידעו ממתי לספור הארבעים יום לעומת התשובה

פדיון נפש

במנהגו של רבינו חיים ויטל תלמיד רבינו האר"י ז"ל וכמנהג כל גדולי המקובלים לערוך פדיון נפש בערב ראש השנה וערב יום הכיפורים, שהוא זמן מסוגל מאד

הפדיון ייערך ע"י שר בית הזוהר המקובל האלוקי
הרה"ג בניחו שמואלי שליט"א

והעושה פדיון נפש זה בכל ערב ראש השנה ויום הכיפורים

בוודאי ישלים שנתו!"

(הנחות ספר הכוונות)

כידוע שגם מרן זקן המקובלים רבנו יצחק כדורי זצ"ל היה מעביר סך 160 פרוטות לידי מו"ר הרב בניחו שמואלי שליט"א שיערוך בעבורו פדיון נפש בימים מסוגלים אלו!

בעבור
36 ש"ח בלבד!
לכל שם
ולכל פדיון

למסירת שמות ופרטים נוספים סרקו את הברקוד
או התקשרו: 03-5520004

